

ביאור כ"ק אד"ש בדיוק לשון אדה"ז בהגש"פ

ר' ברוך טראפלער
תושב השכונה

בהגש"פ קודם הפיסקא והיא שעמדה כותב כ"ק אדמוה"ז
"צריך להגביה הכוס ולכסות הפת כן כתב האר"י ז"ל".

ומבאר כ"ק אד"ש על אתר כוונת דיוק הלשון "צריך להגביה
הכוס", ו"כן כתב האר"י ז"ל", שלמרות שפיסקא זו היא ספור
דברים כמו כללות ההגדה, מ"מ צריך להגביה הכוס, ולמה? כן
כתב האר"י ז"ל! שהטעם הוא עפ"י קבלה ע"ש כוס ישועות אשא
- וכדלקמן.

וממשיך כ"ק אד"ש שמובין וגם פשוט שהתיבות "ולכסות הפת"
הם מאמר המוסגר שמכיון ש"צריך להגביה הכוס" צריכים גם
לכסות הפת קודם ההגבהה שלא יראה הפת בושתו (שכללות ההגדה
נאמרה על הפת ולא על חיון) כמו לקמן בפיסקא לפיכך וכמו
בקידוש דשוי"ט ומתאים למ"ש כ"ק אדמו"ר הזקן בסיום
הפיסקא "יעמיד הכוס (ואח"כ) ויגלה הפת", וכ"ה מנהג בית
הרב; ע"כ (עיי"ש באורך פרטי הדברים ודיוקי הלשונות).

ודרך אגב עפ"י הני"ל יש להשמיט מ"ש המניח בשה"ש היתש"ה
ע' 84: המנחגים; קודם אמירת והיא שעמדה, כ"ק אדמו"ר מכסה
את הפת ואח"כ מגביה הכוס (ולא כפי הסדר שנרשם בסידור
צריך להגביה הכוס ולכסות הפת כו').

והנה עפ"י קבלת האר"י ז"ל הפי" ב"והיא שעמדה
לאבותינו" (שעפ"י פשוט קאי על ההבטחה הני"ל בפיסקא ברוך
שומר הבטחתו) הוא קאי על השכינה ומלכות וכמ"ש האר"י ז"ל
"כשאומר והיא שעמדה יגביה הכוס ויאמר בהרמת קול ולכוין
על רוממות שכינת עוזנו בהחזיק הכוס בידו הרומז עליי
חנקראת כוס ישועות".

(ויעויין מ"ש מוה"ר ר' הירש קאלישער ז"ל בפ"י יציאת
מצרים על ההגדה בשם אביו שביאר כל הפיסקא עפ"י דברי
האר"י ז"ל שהשכינה היא עמנו - עמו אנכי בצרה בכל הגלויות
ומצילנו מידם יעו"ש).

9 - חג הפסח - היי תהא שנת נפלאות אראנו

והנה עפ"י מה שביאר כ"ק אד"ש בארוכה בדי"ה ברוך שעשה נסים לאבותינו (קוני חנוכה ש.ז.) שבכדי שיהיו נסים כפשוטם - הנהגה נסית, ששורש הנהגה זו היא ע"י ההמשכה שנעשה ע"י זיווג פנימי דחוי"ב שהוא הענין ד"אבותינו", צריך קודם להיות נס והרמה ב"לאבותינו" גופא בפנימיות החכמה שלמעלה מהדרגא הנקראת אין ומשם נמשך בנינה ונעשה ע"י זה הנהגה נסית, יעו"ש באורך.

ועד"ז יש לבאר גם בדי"א הפ"י ב"והיא שעמדה לאבותינו", שע"י שנעשה עליית מ"ינ (שכינה - מלכות) בחוי"ב [ע"ד הפ"י הידוע של כ"ק אד"ש בלשון חז"ל קם רבה ושחטי לרי זירא], ע"י נעשה ההמשכה בזו"ינ באופן דהנהגה נסית "וחקב"ה מצילנו מידם" וד"ל, ויש להאריך יותר.

בהמשך למה שהו"ל אשתקד "הוספות לספר המנהגים - מנהגי חב"ד" (חגה"פ) באים בזה איזה הוספות לקובץ הנ"ל שלא הובאו שם.

הרב אברהם ישעי' הולצבערג
תושב השכונה

ברכת שהחיינו - לזמן בחירק

לזמן הזה הלמד בחירק:

(1) הגדה שי"פ על עלטוי"מ ע"י סט, עב. באגרות כ"ק אדמו"ר שליטי"א ח"יח ע"י שלג ח"יט ע"י צב.

(2) בהגדה שם המקור: וכ"י בסי' של"ה מטי"מ מג"א ר"ס תרע"ו ובאגרות קודש ח"יט הנ"ל מביא וזלח"ק: במ"ש אודות אמירת לזמן בחיריק, הנה כן נוהגים כל אנ"ש וכמדומה ברור שכן שמעתי אומר כ"ק מו"יח אדמו"ר זצוקללה"ה נבגי"מ זי"ע. ומה שמקשים מכללי הדקדוק הנה בדי"א שצריך להיות בפת"ח שמקצר הה"א הידיעה הרי הלמ"ד יכול להיות בחיריק גם ע"פ דקדוק אלא שבכ"ז הנני מחדש מקור על זה אף שלע"ע לא מצאתיו. עכלח"ק.